

Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Finansministeren
Den 29. oktober 2014

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 41 (L 201) af 30. september 2014 stillet efter ønske af Ole Birk Olesen (LA)

Spørgsmål

Ministeren oplyser i svar på L 201 – spørgsmål 25, at deltagelseeffekten ved at bruge 5 mia. kr. efter tilbageløb og adfærdsændringer på at hæve beskæftigelsesfradraget er på 1.940 fuldtidspersoner. Vil ministeren oplyse deltagelseeffekten og påvirkningen af indkomstfordelingen (målt ved gini-koefficienten), hvis man bruger 5 mia. kr. efter tilbageløb og adfærdsændringer på at indføre en så høj som mulig bundgrænse for opkrævning af arbejdsmarkedsbidrag?

Svar

For et mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd på 5 mia. kr. (2015-niveau) kan opnås et bundfradrag i arbejdsmarkedsbidraget på 48.800 kr. (2015-niveau). Et sådant bundfradrag skønnes isoleret set at indebære en forøgelse af arbejdsudbuddet svarende til knap 1.500 personer, heraf en positiv deltagelseeffekt på 1.560 personer og en reduktion af timearbejdsudbuddet, for de der allerede er i beskæftigelse, på godt 100 fuldtidspersoner, *jf. tabel 1*. Reduktionen i timearbejdsudbuddet skyldes dels indkomsteffekten, da den samlede skattebetaling reduceres, dels at flere personer kommer over topskattegrænsen og dermed får en øget marginalskat, idet den personlige indkomst (fratrasket arbejdsmarkedsbidraget) stiger.

Arbejdsudbudseffekten af forslaget er samlet set knap 1.100 personer mindre, end eksperimentet hvor beskæftigelsesfradraget øges for et tilsvarende mindreprovenu efter tilbageløb og adfærd, *jf. tabel 1*.

Forskellen i timeeffekten på ca. 700 personer skyldes dels, at flere personer som nævnt skal betale topskat ved et bundfradrag i arbejdsmarkedsbidraget, dels at et øget beskæftigelsesfradrag sænker marginalskatten for alle, som ikke udnytter deres beskæftigelsesfradrag fuldt ud.

Tabel 1

Virkning på offentlige finanser, arbejdsudbud og indkomstfordeling ved en indførelse af et bundfradrag i arbejdsmarkedsbidraget med en provenuvirkning efter tilbageløb og afledt adfærd på 5 mia. kr.

	Mindreprovenu			Arbejdsudbud			Indkomstfordeling (Gini-koeff.)
	Før tilbageløb	Efter Tilbage-løb	Efter tilbage-løb og adfærd	I alt	Time effekt	Deltagelseseffekt	
	Mia. kr.			Personer			
A) Bundfradrag i arbejdsmarkedsbidraget på 48.800	6,9	5,2	5,0	1.450	-100	1.560	-0,05
B) Beskæftigelsesfradraget øges med 3,8 pct.-point ¹⁾	7,3	5,5	5,0	2.540	600	1.940	0,02
Forskel A-B	-0,4	-0,3	0	-1.090	-700	-380	-0,07

Anm.: Beregningerne er foretaget med udgangspunkt i 2022-skatteregler i 2015-niveau I beregningen af provenuvirkning efter tilbageløb er antaget en tilbageløbsfaktor på 24½ pct.

1) Det maksimale beskæftigelsesfradrag øges parallelt hermed, dvs. med 12.600 kr.

Kilde: Egne beregninger.

Forskellen i deltagelseeffekten på knap 400 personer skyldes, at deltagelseeffekten beregnes med udgangspunkt i kompensationsgraden imellem helårs ledighed og helårsbeskæftigelse. For fuldtidsbeskæftigede vil beskæftigelsesfradraget indebære en større skattemæssig værdi end bundfradraget i arbejdsmarkedsbidraget, fordi værdien af beskæftigelsesfradraget er stigende med indkomsten. Eksperimentet med et højere beskæftigelsesfradrag vil derfor beregningsteknisk indebære en større reduktion af kompensationsgraden end eksperimentet med et bundfradrag i arbejdsmarkedsbidraget.

Samlet set bidrager forslaget om et bundfradrag i arbejdsmarkedsbidraget til at mindske indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten med 0,05 pct.-point, *jf. tabel 1*. Gini-koefficienten mindskes, fordi alle personer i beskæftigelse, med en indkomst over 48.800 får øget deres indkomst med stort set samme beløb. Idet Gini-koefficienten måler relative indkomstforskelle, bidrager det til en reduktion af Gini-koefficienten, når personer på tværs af indkomstfordelingen får en ensartet fremgang i indkomst.

Eksperimentet, hvor beskæftigelsesfradraget øges, indebærer derimod en marginal forøgelse af indkomstforskellene målt ved Gini-koefficienten.

Med venlig hilsen

Bjarne Corydon